

[Anne Grete Holmsgård]

heder er staten, der skal løse de økonomiske problemer og de problemer, der opstår, i det øjeblik en lang række sommerhusejere siger, at nu eller måske om 2 år forsvinder deres ejendomme altså i havet. Så har man skabt argumenterne for, at det bare er staten, der skal ordne de problemer, en lang række kommuner har skabt ved en fuldstændig uigennemtænkt udstykningspolitik, hvor de har tænkt i snævre økonomiske baner, i, at de umiddelbart kunne få nogle penge ud af at udstykke helt ud til klitrækken eller kysten. Derfor må man altså tænke på, at det er et spørgsmål om en målsætning for kyststrækningerne og for landet bagved.

Jeg kan ikke se andet, end at det bliver et bundløst kar, hvis man siger – uden at tænke i forhandlinger med de enkelte kommuner og de enkelte amter – at staten skal finansiere det hele. Jeg kan slet ikke se, at der er nogen argumenter imod, at man i stedet for skulle forhandle efter en målsætningsdebat om, hvad det er for kyststrækninger, hvor statens engagement skal være specielt stort.

Dohrmann (FP):

Jeg skal svare meget kort ved at sige, at to ting selvfølgelig vil være afgørende for, hvor og hvor meget der skal kystsikres. Den ene ting er, hvor der er behov for det, og den anden ting er, hvor vi har råd til det. Der må komme en prioritering ind i billedet.

Jeg forstår ikke den opfattelse, fru Anne Grete Holmsgård har, at der absolut vil ske spild af ressourcer – det er nærmest det, der antydes – såfremt staten betaler det hele. Det er da muligt, at man visse steder har den opfattelse, at når staten betaler, så er det bare med at få så meget som muligt hevet ud af den, men det skal stadig væk godkendes af de bevilgende myndigheder. Jeg har så stor tiltro til kommunalpolitikere og andre politikere, at jeg ikke forventer, at de vil gøre sådan, som det bliver antydnet her. Men det er da klart, at alle steder, hvor der bliver bedt om at få sikret, kan man ikke imødekomme.

Men stadig væk er det uretfærdigt, at de, der bor i de pågældende områder, skal betale mere end andre, når de i øvrigt betaler de samme skatter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketings beslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d.d. meddeler energiministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om Dansk Olie & Naturgas A/S m.v.

(Lovforslag nr. L 103).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (13/1 83):

Udtræder: Barsøe-Carnfeldt (UP)

Nyt medl.: Erlendsson (FP)

Det energipolitiske udvalg (13/1 83):

Udtræder: Barsøe-Carnfeldt (UP)

Ny stedf.: Erlendsson (FP)

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Energiministeren (Enggaard):

Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om Dansk Olie & Naturgas A/S m.v.

(Lovforslag nr. L 103).

Efter regeringens tiltrædelse bebudede statsministeren i sin åbningsredegørelse et lovforslag om Dansk Olie & Naturgas A/S. Formålet med lovforslaget skulle være at afgrænse selskabets opgaver og klarlægge folketingets indseende med selskabets virksomhed.